

ОДЛУКА ЈЕ ПРАВНОСНАЖНА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
Дана 13. 04. 2010. године

1

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРВИ ОСНОВНИ СУД У БЕОГРАДУ
2.К.бр.18120/10
Дана 23.04.2010.године
Б е о г р а д

ПРВИ ОПШТИНСКИ СУД У БЕОГРАДУ, судија Татјана Безмаревић Јањић, судија појединац, са записничаром Верицом Делић, у кривичном поступку против **окривљене ИВАНКЕ ПОПОВИЋ**, због кривичног дела увреда из члана 170 Кривичног законика, а по приватној тужби Станка Остојића од 14.04.2008.године, након одржаног главног и јавног претреса у присуству приватног тужиоца Станка Остојића са пуномоћником адвокатом Биљаном Зарић и окривљене Иванке Поповић са браниоцем адвокатом Миланом Мрваљевићем, донео је и јавно објавио дана 23.04.2010.године

РЕШЕЊЕ

Према:

ОКРИВЉЕНОЈ ПОПОВИЋ ИВАНКИ, од оца Гавре и мајке Ангелине, девојачко Кун, са пребивалиштем у Београду, ул.Никодима Милаша број 8, рођеној 27.01.1959.године у Бразилу, Рио Деженерио, држављанки РС, о занимању инжењер технологије, са завршеним Технолошко-металуршким факултетом, запосленој на Технолошко- металуршком факултету као професор и декан, са просечним месечним примањима од око 80.000,00 динара, неудатој, без деце, власници стана на адреси становаша, неосуђиваној, други поступак се не води,

На основу члана 77 Кривичног законика, изриче се

СУДСКА ОПОМЕНА

Да је:

на дан 15.01.2008.године око 11,30 часова у просторијама Технолошко-металуршког факултета у Београду, ул.Карнецијева број 4, у кабинету декана, без икаквог оправданог разлога увредила приватног тужиоца, тако што се обратила присутном Рајку Шашићу и рекла му “Води га”, показујући притом на приватног тужиоца и истовремено напустила кабинет, а

била је свесна свог дела и пристала на његово извршење,

- чиме је извршила кривично дело увреда из члана 170 став 1 Кривичног законика.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ окривљена да на име трошкова кривичног поступка плати приватном тужиоцу износу од 50.500,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности решења, под предњом принудног извршења.

Приватни тужилац Остојић Станко се за остваривање имовинско-правног захтева **упућује на парницу**.

О б р а з л о ж е њ е

Приватном кривичном тужбом од 14.04.2008.године, приватни тужилац Станко Остојић је преко пуномоћника ставио на терет окривљеној Иванки Поповић извршење кривичног дела увреда из члана 170 Кривичног законика.

У завршној речи пуномоћник приватног тужиоца навела је да окривљена фактички није спорила да се окривљеном обратила на начин како то стоји у приватној тужби, с тим што је навела да је то учинила јер је била изнервирана чињеницом да приватни тужилац не жели да изађе из кабине, а што свакако није истина, што је потврдио и сведок Рајко Шашић који је детаљно и јасно објаснио како се догађајд есио, потврдивши све наводе из тужбе, због чега сматра да суд треба да прихвати исказ овог сведока. Даље је навела да сматра да суд не треба да прихвати исказ сведока Невенке Рајић која је сведочећи пред судом изјавила да се ничега не сећа, што је апсолутно немогуће, те да је овакав њен исказ очигледно последица чињенице да се она налази на месту продекана на Факултету, те да би другачијом својом изјавом отежала свој положај или га евентуално изгубила. Такође је истакла да суд треба да прихвати исказ приватног тужиоца те чињеницу да га је окривљена својим речима дубоко повредила, да ниједног тренутка није покушала да му се извини, чак иако је он, за њу, преозбиљно схватио изговорене речи, поготово што јој је било познато да је оштећени навео да ће због наведеног поднети приватну кривичну тужбу. Објаснила је да ово кривично дело посебно добија на значају када се узме у обзир да су наведене речи изговорене од стране декана у једној високошколској установи која има свој реноме, у којој постоје кодекси понашања и опходења међу запосленима, а који у конкретном случају нису цењени, те да суд треба да цени чињеницу да је приватни тужилац у конкретном случају иступао у име Синдиката, те да је овакав одговор окривљене био одговор и целом Синдикату. Такође је нагласила да је приватни тужилац лице кога је окривљена приликом своје одбране употребљавала у омаловажавајућем контексту, наглашавајући да он води више поступака против Факултета, па сматра да суд ту чињеницу треба да цени као отежавајућу околност приликом одмеравања казне, јер је окривљена

на тај начин желела да сугерише суду на тужиоца као на лице које нема адекватно понашање што је супротно истини, јер се ради о доктору наука који потиче из патријархалне средине, са Жабљака, где се јако цени част. Предложила је да суд најстроже могуће казни окривљену за кривично дело, те је истакла одштетни захтев на износ од 200.000,00 динара и тражила трошкове за састав тужбе у износу од 6.000,00 динара, за присуство на одржаним главним претресима износ од по 7.000,00 динара а за неодржана износ од 3.500,00 динара, наглашавајући да суд треба да стане на пут оваквим кривичним делима, у ком контексту је цитирала Монтескјеа који каже: "Неправда учињена једном човеку, претња је свима", налазећи да су се у радњама окривљене стекли и елементи мобинга и босинга имајући у виду да је окривљена очигледно у својству декана, дакле боса Факултета, показала непоштовање према приватном тужиоцу као запосленом. Такође је указала суду да је својим исказом на главном претресу од 23.04.2010. године окривљена очигледно желела да у последњем тренутку избегне одговорност, имајући у виду наводе из жалбе везане за контрадикторности исказа сведока Рајка Шашића, те сматра да никаквих контрадикторности није било, као и да се Рајко Шашић детаљно изјаснио, а у записнику је једино пропуштено да се унесе реченица "сем уколико се очекивало да побегну".

У завршној речи приватни тужилац навео је да га је срамота због тога што се све ово десило, што се нашао пред судом, али да би га било срамота и да се није нашао пред судом, истичући да га је деканс војим речима увредила, иако она сматра да то није учинила, да му је урушила ауторитет, због чега сматра да то сутра може доживети и од студената и неких других лица, те да је овде окривљена у самом колективу допустила разне негативности не нереаговање на неправилности, а показала је изразиту несамокритичност и дрскост, док се у осталом придружује речи свога пуномоћника.

У својој одбрани датој у претходном поступку и на главном претресу, окривљена је навела да се не сећа тачно датума, али да је могуће да је дана 15.01.2008. године, овде приватни тужилац као представник Синдиката запослених на Факултету, затражио састанак код ње у кабинету, где је и дошао у друштву са Рајком Шашићем, а у кабинету је била и проф. Невенка Рајић, те да се не сећа тема о којој су причали, али зна да је у једном тренутку рекла да је састанак завршен јер се разговор приводио крају, па како је приватни тужилац наставио да јој се обраћа, у једном тренутку се обратила колеги Рајку Шашићу речима "Води га", након чега је изашла из кабинета. Објаснила је да се не осећа одговорном за кривично дело које јој је стављено на терет, јер сматра да наведеним речима није увредила Станка Остојића те да исти води више поступака против Факултета чији је она декањ, због чега је између ње и њега постојала одређена тензија. Објаснила је даље да је рекавши колеги Шашићу "Води га", под тим подразумевала да је састанак окончан и да треба да изађу из канцеларије, те да не може да се изјасни на то да ли је таква реченица могла увредити приватног тужиоца, с тим што разговор који је вођен није био пријатан, те да је у једном тренутку кренуо у нежељеном смеру, због чега се њој учинило да овде приватни тужилац нема намеру да изађе из њеног кабинета. Окривљена је спорила да је имала намеру да увреди приватног тужиоца, већ је

изговореним речима само хтела да оконча састанак, с обзиром да овде приватни тужилац није престао да говори и није се померио након што је она изговорила речи "састанак је завршен", те да је између реченице "састанак је завршен" и реченице упућене Шашићу "Водите га ван", прошло од прилике два минута, што није дуго време, али је доволно дуго да она схвати да Остојић нема намеру да изађе, због чега је она изашла.

У завршној речи бранилац окривљене навео је да сматра да окривљену треба ослободити од одговорности јер није постојала намера да изврши кривично дело, те да се окривљена речима "води га" обратила близком пријатељу приватног тужиоца, с обзиром да приватни тужилац очигледно није имао намеру да напусти просторију, као и да окривљена није звала обезбеђење па њима рекла "води га", већ је пробала да до краја на достојанствен начин заврши састанак.

У завршној речи окривљена је навела да у целости прихвата реч свога браниоца и да напомиње да није имала намеру да увреди приватног тужиоца, већ да је само желела да заврши састанак који је он очигледно желео да настави, јер није напустио просторију, након што му је рекла да је састанак завршен и наставио да прича, због чега је позвала на неки начин у помоћ његовог пријатеља, проф.Шашића да га одведе. Изјавила је да не спори да је изговорила наведене речи али не у циљу уведе приватног тужиоца већ у циљу оконњача састанка, због чега је, јер они нису напустили састанак, морала лично да напусти свој кабинет. Такође је истакла да сматра да не припада онаквој врсти личности каквом је описао приватни тужилац, те да, иако се приватни тужилац позива на патријархално васпитање, према њој као декану није исказао адекватно понашање. Такође је додала да је коришћем реченице "води га" искористили једини начин да приватног тужиоца удаљи из просторије у којој се она налазила, а пошто је састанак био завршен.

У току доказног поступка суд је извео доказ читањем списка предмета и то: уз сагласност странака читањем исказа сведока Невенке Рајић, Станка Остојића и Шашић Рајка са записника са главног претреса од 13.04.2009. године те извештаја из КЕ за окривљену.

Саслушан у својству сведока приватни тужилац Станко Остојић навео је да су критичног дана он и колега Рајко Шашић дошли у кабинет код декана на раније заказани састанак, с обзиром да је он председник Синдикалне организације запослених на Факултету, те да је поред њих и декана састанку присуствовала и Невенка Рајић, а тема састанка била је да се Декан изјасни поводом бројних упућених дописа који су се односили на рад Факултета, због чега је он тражио да Декан поништи неке незаконите одлуке које је донела, а из њеног понашања је закључио да она то неће учинити, због чега је на сваки његов конструктивни предлог одговарала омаловажавањем, иронијом, прекидањем у пола реченице, говорећи "Опет пљувачина", а гледајући при том у Невенку Рајић. Објаснио је да се окривљена према њему односи препотентно и са висине још од априла 2006. године, када му је рекла да сматра да он није за Факултет. Сведок је даље навео да се приликом разговора обратио декану, овде

окривљеној, питањем да ли декан хоће да поступа по закону или не, на шта се она наљутила и питала га како може тако нешто да је пита и како она као декан може да каже да неће поступати по закону, након чега је устала од свог стола, па пошто јој је он тада тражио да синдикалној организацији да на увид нека документа јер он и Синдикат сматрају да су та документа фалсификована, одговорила је да не може да му да, а када је он започео још једну реченицу оба га је прекинула рекавши “Води га,”, обраћајући се Рајку Шашићу, након чега је изашла из просторије а он, Рајко Шашић и Невенка Рајић су остали да седе у кабинету. Тада се обратио Невенки Рајић обавестивши је да ће тужити декана и да ће она бити сведок. Приватни тужилац је објаснио да су му те речи деловале увредљиво јер је изгледало као да је он ментално ретардиран па треба неко да га води или као да га рецимо преки војни суд саслушава као заробљеника, након чега следи “води га”, те да сматра да је на тај начин омаловажен цео Синдикат и сваки члан синдиката, с обзиром да се то односило на њега као председника као и да он ни на који начин ни тада ни било када декана није увредио. Такође је истакао да то није први пут да га је овде окривљена вређала или клеветала, те да он води још један поступак за кривично дело клевете против Иванке Поповић и секретара Факултета Велибора Миросављевића, који му у дужем временском периоду прети својом сестром која је једно време била судија Другог, а сада судија Окружног суда, те да по његовој изјави приватни тужилац пред судом не може ништа да заврши због утицаја који његова сестра има на судије, што се говори и другим људима на Факултету. Приватни тужилац је навео да је речи које су му упућене преко Рајка Шашића схватио као увреду, јер се осећа као псето које је Рајко Шашић довео на ланчу или као ментално ретардиран. Објаснио је да је имао утисак, пошто је Невенка Рајић за све време састанка нешто бележила, да она води Записник, што она очигледно није учинила, имајући у виду да када јој је рекао да ће бити сведок иста је почела да крши прсте и рекла му је “Немојте колега, молим Вас”, коју реченицу је понављала два-три пута. Приватни тужилац је оспорио да је од окривљене иједног тренутка чуо да је рекла да је састанак завршен, али дозвољава могућност могућност да то није чуо.

Саслушана у својству сведока Невенка Рајић је и пред истражним судијом и на главном претресу изјавила да се догађаја не сећа, те да је могуће да је била присутна али да свакодневно присуствује разним састанцима и разговара са доста људи, због чега се конкретног догађаја не сећа, након чијег сведочења је приватни тужилац изјавио да је потпуно запрепашћен.

Саслушан у својству сведока Шашић Рајко навео је да је био присутан на састанку од 15.01.2008. године у Деканату Факултета који састанак је трајао неких пола сата, те да се сећа да је овде окривљена Иванка Поповић, у једном тренутку, на крају састанка рекла “Води га”, при чему су те речи биле упућене њему а односиле су се на Станка Остојића, чemu је претходила реченица “састанак је завршен”, а након чега је декан изашла из кабинета. Такође је навео да је Станко Остојић одмах рекао да ће поднети тужбу за увреду, обраћајући се њему и Невенки Рајић, те да не може да се изјасни како је он лично доживео те речи ни како би их тренитрао да су биле њему упућене, те да радије на то питање неби одговорио. Сведок је такође објаснио да није стекао утисак да

Остојић не жели да изађе из просторије, те да је сигуран да је Невенка Рајић била присутна, али да не може да коментарише и објашњава да ли и због чега се она сада тога сећа или не. Сведок је такође навео да с обзиром на место где је Остојић стајао не може да се изјасни да ли је могао чути када је декан изговорила реченицу да је састанак завршен, као и да је врло кратко после те реченице изговорила речи “Води га”, иако су се они спремали да крену. Објаснио је да се састанак водио у мирном тону, без подизања тона, те да након Деканове реченице “састанак је завршен” нико није наставио да прича, а да време између изговорене реченице “Састанак је завршен” и “Води га”, био је тако мали интервал да фактички и нису могли да изађу из просторије. Такође је навео да на том састанку нијеприметио тензију између приватног тужиоца и окривљене, али је знао за ранија дешавања међу њима.

Читањем извештаја из КЕ за окривљену, суд је утврдио да је окривљена неосуђивана.

Узимајући у обзир све изведене доказе како појединачно тако и у међусобном односу, суд је на поуздан и несумњив начин утврдио да је окривљена Иванка Поповић дана 15.01.2008. године у 11,30 часова у просторијама ТМФ у Београду у ул. Карнеција број 4 у кабинету декана, увредила приватног тужиоца тако што се обратила присутном Рајку Шашићу речима “Води га”, показајући при том на приватног тужиоца, истовремено напуштивши кабинет.

Наиме, током поступка није окривљена ни приватни тужилац а ни сведок Рајко Шашић **нису спорили** да је окривљена упутила наведене речи. У том делу суд је прихватио како одбрану окривљене тако и исказ сведока Рајка Шашића и приватног тужиоца Станка Остојића.

Суд из исказа сведокиње Невенке Рајић није утврдио наведено, јер је сведокиња изјавила да се догађаја не сећа, чак и када је од стране председника већа и присутних учесника на главном претресу подсећана на делове догађаја, имајући у виду да је децидно изјавила да се догађаја не сећа, који исказ суд није прихватио, имајући у виду да су и приватни тужилац и сведок Рајко Шашић потврдили да је приватни тужилац одмах по напуштању овде окривљене, кабинета, рекао да ће окривљену тужити за увреду и упутио сведока Невенку Рајић да ће је позвати за сведока, па суд сматра да је сведок очигледно избегла да на наведене околности пружи информације које је имала, те, без обзира што је сведокиња навела да има свакондевно састанке, због чега је могуће заборавила наведени догађај, суд то сматра нелогичним, јер се не ради о уобичајеном догађају и уобичајеном састанку.

Међу странкама током поступка **било је спорно** да ли реченица “води га” упућена приватном тужиоцу, а преко присутног сведока Рајка Шашића има увредљив карактер. Наиме, окривљена је спорила своју намеру да увреди приватног тужиоца, док је приватни тужилац истакао да је изговорене речи од стране окривљене, иначе декана Факултета на коме је запослен, схватио као увреду, наводећи да се осећао као псето кога је Рајко Шашић довео на ланцу или ментално ретардиран или као лице које пред преким војним судом одговара

као заробљеник.

Одлучујући о овој спорној чињеници, суд је нашао да речи које је изговорила овде окривљена као и начин на који их је изговорила, те место на коме су исте изговорене, ценећи при том чињеницу да је окривљена Декан на Факултету на коме је приватни тужилац професор, у ком смислу је окривљена предпостављени приватном тужиоцу, **имају увредљив карактер**. Наиме, суд налази да се ради о **вербалној увреди**, те да изговорене речи од стране окривљене представљају изјаву омаловажавања, јер, иако сама по себи, изговорена реченица не представља псовку или вулгарни израз, она је у преносном смислу увредљива, нарочито ако се узме у обзир да је изговорена од стране лица које се налази на челу високошколске установе, ако је упућена лицу које је запослено на Факултету као професор, пред сведоцима, у оквиру службеног састанка, где се по логици ствари захтева другачији начин опхођења и комуницирања, са много више уважавања између саговорника, него што то захтева комуникација људи другачијег слоја и образовања.

Суд није прихватио у том смислу одбрану окривљене у делу у коме је навела да је изговорила спорне речи зато што приватни тужилац по њеној процени, након речернице "Састанак је завршен", очигледно није имао намеру да напусти њену канцеларију, већ је прихватио у том делу пре свега исказ сведока Рајка Шашића који је децидно изјавио да између те две изговорене реченице, практично и није постојао временски интервал у ком би он и окривљени могли да напусте просторију, а чак и када би се прихvatила одбрана окривљене, изговорена реченица није примерена и утисак окривљене да приватни тужилац нема намеру да напусти њен кабинет након што је рекла да је састанак завршен, не захтева, а по оцени суда и сасвим искључује потребу за оваквим обраћањем. Наиме, суд сматра да лице које се налази на тако високом друштвеном положају као што је положај Декана, претходно подразумева љубазност у опхођењу са свим запосленима, без обзира на међусобне разлике или различитост у одређеним схватањима, те да и колегијални разлози обавезују запослене да изговарају на радном месту речи које се не могу подвести под "улични жаргон". С тога, суд сматра да изјава окривљене **објективно представља омаловажавање приватног тужиоца**, те да је окривљена била свесна да њена изјава има омаловажавајући карактер и на то је пристала.

Правном квалификацијом овако утврђеног чињеничног стања, суд је нашао да су се у радњама окривљене стекла сва законска, како објективна тако и субјективна обележја бића **кривичног дела из члана 170 став 1 Кривичног законника**, налазећи да је окривљена у конкретном случају поступала са **евентуалним умишљајем**, јер је била свесна свог дела и пристала на његово извршење.

Одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће у конкретном случају изрећи, суд је ценио све **околности из члана 54 Кривичног законника** које утичу да казна буде већа или мања, па је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да окривљена није спорила да је наведене речи изговорила, да је неосуђивана, да је спорном догађају претодила извесна тензија између

приватног тужиоца и окривљене, те да је по оцени суда дело извршено са блажим обликом умишљаја- евентуалним, код кога је интензитет елемента свести, а нарочито воље слабији, да досадашњи живот окривљене и њен професионални статус указују на то да се у конкретном случају радило о једном инциденту, док отежавајуће околности суд није нашао.

У том смислу, суд је окривљено за извршење једног кривичног дела увреда из члана 170 став 1 Кривичног законика, изрекао **судску опомену**, имајући у виду да је нашао да су испуњени услови из **члана 77 став 1 Кривичног законика**, а налазећи да ће се и тако изреченом санкцијом постићи сврха изрицања кривичних санкција, како у погледу специјалне тако и у погледу генералне превенције.

Суд је изменио приватну тужбу тако што је окривљено ставио на терет извршење кривичног дела из члана 170 став 1 Кривичног законика, иако приватном кривичном тужбом приватни тужилац није определио став Закона, док је у изреци пресуде додао речи “иако је била свесна свог дела и пристала на његово извршење”, а имајући у виду утврђено чињенично стање, те налазећи да се тако изменењим актом не мења идентитет оптужбе и пресуде.

Суд је оштећеног за остваривање имовинско-правног захтева, иако га је бранилац у завршној речи определио, **упутио на парницу** а на основу **члана 206 став 4 ЗКП-а**, имајући у виду да је одштетни захтев тражен због повреде части и угледа, те да би се одлучивањем о истом, одговарају кривични поступак.

Суд је окривљену **обавезао** да приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка због ангажовања пуномоћника из редова адвоката, плати износ од **55.500,00 динара** и то за састав тужбе износ од 6.000,00 динара, за приступ на четири одржана главна претреса износ од по 7.000,00 динара, укупно 280.000,00 и једном неодржаном рочишту од 3.500,00 динара, а на основу **члана 196 ЗКП-а**, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, а под претњом принудног извршења.

Суд је окривљену обавезао да на име судског паушала плати износ од **5.000,00 динара**, а на основу **члана 193 став 1 и 2 тачка 9 ЗКП-а**, у року од 15 дана од дана правноснажности решења, а под претњом принудног извршења.

Са свега изложеног, одлучено је као у изреци пресуде.

ЗАПИСНИЧАР
Верица Делић

СУДИЈА
Татјана Безмаревић Јанчић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Београду у року од 8 дана од пријема писменог отправка исте, а преко овог суда.